

kan klare sig fra de Vanskeligheder, som han er kommet ind i, fordi han ikke har skønnet rigtigt. Det er menneskeligt at tage fejl, og vi skulde saamænd ogsaa gerne tilgive den højtærede Minister for offentlige Arbejder, at han har taget fejl, men vi kan ikke lade ham slippe, naar han fremdeles fortsætter som den, der skal være den klogeste, som den, der har handlet nøjagtigt, som der skulde handles, saa maa vi, navnlig ogsaa af Hensyn til Fremtiden, kritisere den højtærede Minister, for vi kan ikke være tjente med, at han fortsat køber Kul paa samme Maade, som han hidtil har købt. Det vilde blive den danske Stat en alt for dyr Historie.

Den højtærede Minister angreb „Social-Demokraten“, sagde, at det var den, der ved sin Artikel havde animeret ham til at købe Kul. Det er overmaade prisværdigt, hvis den højtærede Minister ellers vil rette sig efter, hvad „Social-Demokraten“ skriver, men jeg tænker nu ikke, at de danske Statsbaner køber deres Kul af Hensyn til, hvad der staar i et eller andet Blad; i saa Fald kunde det ogsaa i Fremtiden blive den danske Stat en dyr Historie at have den højtærede Minister til at forestaa Kulindkøbene, selv om han har en saa udmærket Mand ved sin Side som Generaldirektøren for de danske Statsbaner. Men hvad var det, „Social-Demokraten“ skrev? Den skrev, at nu var Situationen vanskelig, og nu gjaldt det at faa denne vanskelige Situation ændret, saa at vi havde nogen Sikkerhed for, at vi kunde faa de Kul, Landet skulde bruge, saa vore Virksomheder kunde holdes i Gang. Ja, det havde Den overordentlige Kommission enstemmigt indstillet den 11. Maj 1920. Men den højtærede Minister — og det gælder ogsaa den højtærede Indenrigsminister — tog ikke Hensyn til, hvad Den overordentlige Kommission havde indstillet. Det var deres Fejl; de skulde have rettet sig efter Den overordentlige Kommission. Denne indstillede, at man skulde købe billigere end hidtil og købe med Varsomhed, og gjorde det enstemmigt — ogsaa det ærede Medlem Hr. Jensen (Klejs) var med dertil —, og den indstillede det aldeles ikke paa den Maade, at det, der stod sidst i Indstillingen, i og for sig var mindre vigtigt end det foregaaende. De forskellige Punkter i Indstillingen var aldeles ikke nummererede efter deres Lødighed. Den overordentlige Kommission indstillede to Ting, som jeg allerede har nævnt, for det første, at man skulde søge en Forstaaelse med den en-

gelske og den amerikanske Regering, for at der kunde sikres Danmark minimale Tilførsler, og for det andet, at vi, naar vi havde faaet dem, skulde supplere dem ved at fremskaffe saa meget som muligt af det hjemlige Brændsel. Og vi skulde ganske naturligt koncentrere Indkøbene, efter at vi havde søgt en saadan Forstaaelse med de paagældende Landes Regeringer. Det var alle enige om, ogsaa det ærede Medlem Hr. Jensen (Klejs) var enig i den Betragtning. Vi var i lige saa høj Grad betænkelige ved Priserne, som vi var ved, at vi ikke kunde faa Kullene, ved, at Tilførslerne var dalende fra Maaned til Maaned, saaledes som Den overordentlige Kommission paaviste det i sin Indstilling. Vi skønnede, og med Rette, at den danske Stat ikke i Længden kunde betale de exorbitante Priser, der her var Tale om, og dog var Priserne ikke mere end ca. 170 Kr. pr. Ton. Vi drømte den Gang ikke om, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder skulde forstaa det saaledes, at han gik hen og købte kritikløst alt, hvad der skulde bruges i 1920 og i 1921 og noget ind i 1922, til Priser, der laa langt, langt over de Priser, som vi overfor Ministeriet betegnede som Priser, der var saa høje, at det danske Samfund ikke i Længden kunde betale dem.

De højtærede Ministre søger nu at give det Udseende af, at de ved deres Kulkøb ogsaa har sikret Erhvervene her i Landet. Dette er jo aldeles ikke Tilfældet. De har ikke købt for Industrien, heldigvis. Nej, der er ingen andre end Statsbanerne, der har købt paa denne Maade; hverken Kommunernes Kulkontor eller Industrien eller private har gjort det. Kommunernes Kulkontor har købt Kul til de danske Købstæder med stor Forsigtighed og har i Virkeligheden ikke Kul til Gasværkerne til disse dyre Priser, naar Landet tages som Helhed, længere end til Februar Maanedes Udgang. Mig bekendt har Københavns Kommune heller ikke en Reserve, der — forholdsvis — blot tilnærmelsesvis nærmer sig den Størrelse, som den højtærede Minister for offentlige Arbejder har skaffet de danske Statsbaner. Heller ikke Industrien har som Helhed taget — en enkelt Industri kan maaske nok have købt et mindre Parti dyrt — inddækket sig paa den Maade.

Der har heller ikke foreligget nogen Opfordring til den højtærede Minister til at købe saa kritikløst, som Tilfældet har været. Det er derfor ikke, saaledes som den højtærede Minister for offentlige Arbejder sagde, nogen hul Agitation, der her drives overfor de Herrer Ministre; det er en saglig Kritik